

εις μέλαν προσηύχον συνάδελφον
είνα έντελώς άνοπόστατα και
φαντασιώδη.

Τό σχετικόν διατάγμα τού
διορισμού τού κ. Ελάχου θα
καταρτισθή λίαν προσεχώς και
θα άποσταλή εις Εξωρρήνη έν
υπογραφή ύπο τού Βασιλέως.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΗΣΙΑ

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΤΕΡΖΙΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΟΚΙΜΟΥ

Χθές νύκτα λυπηρόν έπει-
σώδιον συνέβη εις τή Πατήσια
μεταξύ δύο Γερμανών και δύο
Ελλήνων.

Είς τού Ζυθοπωλείον τού
Κλάιν έκάθοντο και οι μέν και
οι δε εις χωριστά τραπέζια και
έπινον ζυθόν. Οι Γερμανοί άφ'
ού έκαθίσθησαν ήρχισαν να συν-
ομιλούν περί της 'Ελλάδος και
να ύβρίζουν αούτην.

Αι χυδαίωτεραι ώς λέγουσι
δρας οι όποιοι ηκούσθησαν πε-
τέ έλέχθησαν ύπό των δύο με-
θυσών ξένων κατά της 'Ελλά-
δος. 'Η ύβριστική των συνομι-
λία παρατείνεται επί μακρόν και
οι δύο 'Ελληνες, οι όποιοι ήσαν
ο κ. Κλέωνες και ο Ναυτικός ή-
κουον έν ύπομονή, άλλ' επί τέ-
λους ήρχισαν να εξαγνίζονται αούτην.

Ο ΚΟΝΤΟΣ ΖΗΤΕΙ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ

Επί τέλους ο κ. Κλέωνες ή-
γέρθη και πλησιάζει τούς Γερ-
μανούς τούς ειπε:

— Κύριοι, είμπορείτε να έ-
χγητε όποιανδήποτε γνώμην περί
της χώρας ταύτης, ή όποια σας
φιλώσεται, άλλά τή να την έκπαρ-
ζετε κατά ταιούτων τρόπον απο-
τελεί πλέον ύβριν κατά παντός
'Ελλήνου, ο όποιος την άκούει.

Οι δύο μέθυσοι Γερμανοί ά-
πήνησαν:

— Αούτη είνή ή γνώμη μας
και θα την λέμε όπως θέλουμε.
Ο κ. Κλέωνες, έννοείται, ότι
άπήνησεν εις ταύτα με τόν ύ-
διον τόνον και είπεν εις τούς
Γερμανούς:

— Σας θεωρώ άκαταλόγιστους
κύριοι, διότι εύρίσκασθε έν
οικειότητι.

Οι Γερμανοί τότε έγεναν έξω
φρεών και ήρχισαν να λέγουσι
ότι έφθαναν και να προβάλλουν
τούς γρόνθους των.

Έν τώ μεταξύ είλκυθη ή
προσεχή και τών άλλων άλλων,
οι όποιοι εύρίσκοντο εις τού
ζυθοπωλείον και έπληρώσαν. Με-
ταξύ τών άλλων έπληρώσαν και ο
δόκιμος τού Ναυτικού.

ΑΦΟΠΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΟΥ

Οι Γερμανοί μόλις είδον τόν
νεαρόν δόκιμον πλησιάζοντα έρ-
ρίφθησαν κατ' αούτον και άστρα-
πίως τώ άφήρσαν τού ξεφίδιον,
πριν ή αούτος ο όποιος ήτο άνο-
ποπος να προφθάσιν να προφυ-
λαχθώ.

Οι Γερμανοί πιστεύοντες έν
τή κραυγή εις τήν όποιαν εύ-
ρίσκοντο ότι νέαν ύβριν προσή-
ψαν κατά της 'Ελλάδος ήρχισαν
να καγγιάζουν, έννοείται όμως
ότι δεν ήτο δυνατόν να τούς επι-
τραπή να φύγουν άποκομίζοντες
τού ξεφίδιον. Ο κ. Κλέωνες ίδών
ότι οι Γερμανοί ήρριώθησαν έπε-
τέθη κατ' αούτων και τούς έκτο-
πησε οι δε ύπέρταται τού ζυθο-
πωλείου ήλθαν τού ξεφίδιον και
τού έπείσθησαν εις τόν δόκιμον.

Ότω έννοήθησαν κατ' άρχήν
εις πληθύνον τράπεζαν ήρχισαν
δια τών ράβδων των θορυβώδως
να κρούουν τόν χρόνον των ά-
σμάτων τού όποιο έψαλλον αι
Γερμανικά οικογένεια. Οι
Γερμανοί διαηρεστήθησαν διά
τούτο και Γερμανιστί είπον ύ-
βριστικήν τινα φράσιν διά τούς
δύο 'Ελληνες.

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΑΙ ΑΡΧΑΙ

Αι άρχαι μάς έπληροφόρη-
σαν ότι έν οι Γερμανοί διε-
κείδοντες με τας οικογενείας
των με κούρας και μαυδολίνες,
εισήλθον οι κ. κ. Κλέωνες και
Γερμανούς, άλλ' οι ύπέρταται
εις πληθύνον τράπεζαν ήρχισαν
δια τών ράβδων των θορυβώδως
να κρούουν τόν χρόνον των ά-
σμάτων τού όποιο έψαλλον αι
Γερμανικά οικογένεια. Οι
Γερμανοί διαηρεστήθησαν διά
τούτο και Γερμανιστί είπον ύ-
βριστικήν τινα φράσιν διά τούς
δύο 'Ελληνες.

Ο Κλέωνες γνωρίζων τή Γερ-
μανική εξήγησιν εξήγησας και
έπείσθησαν εις τήν κραυγήν αούτην.
Οι δύο άρχαι, άλλ' οι ύπέρταται
εις πληθύνον τράπεζαν ήρχισαν
δια τών ράβδων των θορυβώδως
να κρούουν τόν χρόνον των ά-
σμάτων τού όποιο έψαλλον αι
Γερμανικά οικογένεια. Οι
Γερμανοί διαηρεστήθησαν διά
τούτο και Γερμανιστί είπον ύ-
βριστικήν τινα φράσιν διά τούς
δύο 'Ελληνες.

Η άστυνομία προσδραμούσα
συνέλαβε πάντας τούς συμπα-
κέντας, οι όποιοι άπελύθησαν
κατόπιν έκτός τού κ. Κλέωνος,
ο όποιος έκρατήθη εις τήν δευ-
τέρην της άστυνομίας.

ΤΟ ΠΡΕΠΟΝ

ΥΠΟ

MAURICE MONTÉGUT

Ο κόμης Μάζμος, κατά τας δέκα τή
πρωί, και έναντιόν των συνθηδών του, εί-
σέληεν εις τόν κοινόνα της σύζυγου των.
'Ητον φρικώδης φρεν, με μάτια κοκκινι-
σμένα, με ένδωματα τεταπεινωμένα ως κα-
τόπιν μιας νυκτός τραγικής άτυχίας.

— Αν και ήμιας άποφαντική ή φρεν, με-
λεις όμως τόν είδον, ή κόμης ήμιας
έσκαθη από τήν πολυθρόναν όπου έκάθη
και εύθυνη, με τήν κατάλευκον προί-
νήν έσθητης, ώραιότατη έλάδισε προς αού-
τον με τεταμένης χείρας.

— Να, τού λέγει άμέσως, με φωνήν
πρεσαν, ή όποια ήθελεν, άν ύγι να παρη-
γορήση, τούλάχιστον να γλυτώσιν—ναί,
καθμένα, έξω, τή έλάδισα στας έσκαμ-
δας... Φαντάζομαι πόσο θα σου έκόστισε αού-
τος ο θάνατος!

Ο Μάζμος έπαιεν εις μέαν πολυθρόναν
και με άνα μικρόν λυγρόν έτραυλίσε:

— Προμηθεύ, τρώμεν 'Ιωάννα. Τή ήμιας
πού έπέρασε χθές! Πόθον στα χείρα μου
τραγικώς διαυγής, άρσθ με άπεχαίρειται
πύθων στα ένδωκα τήν νύκτα, άκριβώς
κατά τήν ώραν, καθ' ήν, πρό ένός μηνός
τήν έγειροποιούσαν εις τούς ρόλους της,
διά τήν νεότητά της, διά τήν κάλλος της,
διά τήν τάλαντήν της... και τώρα τίποτε
πλέον! Ένα πτώμα άκίνητον και ήδη πορ-
μογραφώμενον! αούτον τάφος, κρησινόνητης.

— Α! φρικώδης κόσμος.

— Η άλήθεια είνε ότι ήτον άκόμη πολύ
νέα, εύθύρτην ή κόμης.

— Είκοσι έκατό έτών βρέ, έδαρ, με-
λεις είκοσι έκατό έτών, και τόνον παιδική,
τόσον χαρωπή, τόσον εύτυχής από τήν
ζωήν της, από τήν έφύσιν της, από τήν
ώμορρόν της.

Ο κόμης έσκαμθη. Δέν ήμπορούσε να
μείνι στην θέσιν του. Πυρετός τού ήγχατο.

— Πάει, πάει ή Λουκίτσα μου!... Έίνα
μερικά στιγμές πού έμπεδάλω άν είμαι
στα λογικά μου νομίζω ότι έγω είρλάτην...

— Αχ! αούτο τήν καταρμένον θέατρον ήν
έσκότασε. Έν ή ήτον ήδη άρρωστη ήθε-
λε και καλά να άνδρής, να έπιτύχιν να χει-
ροτηρή. Η άεχθή, ο καθάρως άέρας θα
τήν έσκαζαν. Αλλά πού να έσκαλλήσιν έπό
τού θέατρον; Η φυγή της ήτο τού θέατρον
κι έγώ... διότι με άγαπούσε.

— Η κόμης έκλινεν έλάνον τού κεφάλι της
χωρίς ή έπεκρίθη. Έκείνος εξήκολούθησε
ζηλώς.

— Ο! μήν έμπεδάλω, 'Ιωάννα, ότι
με άγαπούσε πολύ.

— Δέν έμπεδάλω... ήμπορούσε ώρει-
λε να σ' άγαπώ. Μήπως έγώ, δεν σ' άγα-
πούσα τόσω πολύ πρό έλάνον έκόννη καιρού;

— Αούτο είν' άλήθεια! καί έγώ σ' άγα-
πούσα πολύ. Έκείνη και σ' άγαπώσε εις
δύο μόναι ήμετέρας, τας έποίας αίνωνας
δέν άνθιμωμύται.

— Η 'Ιωάννα έμπεδίασε θλίβεως μεθ' ά-
πότητης:

— Έτσι είνε ο κόσμος... έλα περνών
και φεύγον. Καί ο κόσμος και ο θάνατος, έ-
χουν ένα τέλος... Αλλά τώρα πλέον, ότι
έγινε! έγινε. Τί θα κάμω;

— Έγώ τί θα κάμω; έν πρώτοις θα τήν
θάψω και έπειτα θα ταφώ κι έγώ ο ίδιος.
Πάν ανθρωπίνον πρόσωπον μού είνε βλα-
λυντόν εις τή έξή! είμαι έγώ της τού κό-
σμου και τού θανάτου! Έγω άνάγκην μοναχίας
και σιωπής. Είμαι ένας νεκρός ζών.

Η κόμης άκλεισεν επί στιγμήν τούς
φθαλμούς της, μεθ' άφ' όλης τού πόθου
έπλησεν.

— Έπο τί μού φαίνεται έμένα πρέπον
Μάζμος:

— Είμαι τριαντάπέντε έτών σχετικώς νέος
νεμλίκος γαρ να θέλω να σε προσέβω
ότι ή λύσις θα έλθι μόνη της. Ο να ήσαν
βίβας! Θα έλθι άντεκαίθητος σταγών
πρός σταγών, με τόν καιρόν. Αούτον ν' ά-
ποσπάρης εις τήν κημή μας εις τήν Που-
ραίνην να ζήσης έκεί μόνος μου με τας λό-
πας σου και με τας άναμνήσεις σου και ή
άντιβρασις θα έπληθύνι γρηγορώτερα.

— Ναί, ή άποσπάρη εις κάποιαν γω-
νίαν, άλλ' εύδωποτα θα λημονήσιν.

— Μάζμος, άνάγκησες δύο γυναικάς, έμέ
και αούτην. Έμέ με' έλθεμόνησες προς γά-
μιν αούτην. Έτσι θα λημονήσιν και αούτην
πρός γάμιν μίς άλλης, μίς τρίτης.

— Ούδέποτε!

— Καλά, βλέπω μετ' άνα χρόνον.

— Αούτον θάπτεται. Λοιπόν...

— Η κόμης τόν δέικε:

— Αλήθεια. Νομίζω, ότι δεν πρέπει
να παραταθή εις τήν κρηίδα αούτην. Δέν
είνα πρέπον... Καί ή δυστυχής...

Ο κόμης είσώπησεν επί στιγμήν, μεθ',
με ταπεινήν φωνήν είπεν:

— Όχι, θα είπω... Αλλά θα στέχωμαι
μακράν μέσα στο πλήθος! θα κλειώ άπα-
νός: αούτο είνε αξιοπρεπέστερον και δεν θ'
άντελγης.

— Ναί, έγεις δίκαιον, Μάζμος. Αλλά
φρενός τού σκάνδαλον και μή παραιτείσσαι.

— Όλοι δέν είνε έπικείμενοι, έγεις έμέ έγώ:
έγεις δύο παιδιά. Έπειτα είνε ο πατέρας,
μου, ή μητέρα μου, οι όποιοι...

— Όχι! αούτοι...

— Η κόμης συναφρώθη.

— Αούτο τή αούτο! αού βεβαίον ότι δεν
με άρειται καθόλου. Αν δεν ήσαν αούτοι ή
Λουκίτσα δεν θα είχε ρούχα να της φορέ-
σουν...

— 'Ιωάννα!...

— Έτσι είνε, Μάζμος, βλέπεις λοιπόν
ότι λημονήσιν πολύ γρήγορα. Αούτα είνε
πρόληψις, είνε πράγματα γυθαία, ότι θέ-
λεις είνε, άλλ' είνε σεβαστά, άκόμη και
άπάναντι αούτο τού θανάτου.

— Έκείνη έκείνος πάλιν άποκρίσας και
με φωνήν ήλλημόνην, τραχύνει, είπεν:

— Ποτέ, έκείνο πού έγω να σου πώ ά-
κόμη θα σε παρήξη, κυρία μου, άλλά θα

— Τι θα κάμω;
— Θα φορέσω πένηος διά τήν έρωμένην
μου και πένηος αούτην μάλιστα, άρσθ
είνα πένηος της καρδιάς μου.
— Πένηος θα φορέσης!...
— Μάλιστα.
— Θα φορέσουν και οι ύπέρταται; Νά
παραγγείλω κι έγώ μαθρό φόρεμα με κρέ-
πια:

— Περιγέλασε με δια θέλεις, δεν με
μάλιστα γιά τίποτε άλλο έκτός της λύπης
μου. Έγώ θα φορέσω πένηος! οι άλλοι δε
κάμουν ότι θέλουν.

— Καί πώς θα δικαιολογήσιν... Τι έ-
ξηγήσεις θα...

— Δέν θα δώσω καμμίαν εξήγησιν.

— Α! λοιπόν, κύριε, άρσθμαι άπολύτως
να γίνην αούτο τού πράγματος. Συχαίνομαι της
κακογλωσσίας και άνοψ να τηρούνται πρό
παντός οι τύποι. Είσαι σύζυγός μου, δεν
είσαι χήρος, δάξω τήν Θέη.

— Μού είνε άδιόφορον έάν άρσασαι. Έγώ
έργω έδώ μέσα, ίδιος δε τών άπορικών μου
ύποθέσκει.

— Μά αούτο είνε βδελυρόν!

— Έτσι α!; Καί δεν μού λες, σε πα-
ρακάλώ, να έξαρνα άπένησεν ο Ροβέρ-
τος σου, θα φορέσεις κόκκινον τήν άλλ' ή-
μέρα;

Η κόμης άποκαθώρησεν, ώρεν, με
γυροκείμενα χείρας...

— Πώς τή έρείς ότι...

— Έκείνη άνέστεισε τούς ώμους.

— Έλα, άρσθ τ' αούτα! Καί λέγει:

— Όχι, δεν έπιτρέπω.

— Α! δέν έπιτρέπεις; Καί τί ύποθέ-
τεις ότι θα βγώ με αούτο;

— Θα βγώ σκάνδαλον, θα βγώ διαζύγιον.

Ο Μάζμος άνατέταξε βαθεία, μεθ' ύ-
πάλαι:

— Δέν μού λες καλλίτερα ότι τώρα πού
είμαι μένος μου, έλεύθερος, με προσέχει, σ'
ένος.

— Α! καί με αούτ' τί;

— Νά θα γλώσσωμαι άπολύτως. Αλλά
δέν πιστεύω να μείνι πολύ εύχαριστήμενος
έπ' αούτο τού πράγματος ο Ροβέρτος.

— Άκου να σου πώ... Μού κάμεις τή
χάρι...

— Υγίαινε, υγίαινε.

Ο κόμης εξήλθε.

Μείνισα μόνη ή νέα έέσπε πάλιν εις τήν
πολυθρόναν της και έπαύλασε τήν συνέ-
χαιαν τών όνειρών της.

— Αλλά μετ' άμην ώρεν εύθύρτισε μόνη
της.

— Αούτο όμως δεν είνε σωστό γιά τή
παιδιά.

ΕΛΠΙΔΕΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΒΡΩΝ

ΑΝΤΙ ΜΙΚΡΟΤΑΤΗΣ ΔΑΠΑΝΗΣ

Τήν 19ην 'Ιουλίου θα γείνη ή 195η
κλήρωσις τού λαχείου τού δανείου Σιδηρο-
δρομικών Ρωμυλίας (Τουρκίας) εις τήν ή-
ποταν κλήρωσιν θα έσκαληθώσι διά κλήρων
ως συνθίβας 800 έμολογία με κέρθη πο-
κίλα ως εξής (άντι τούκου και χρεωλύτρου
έπ' αούτ' έλκου δανείου):

1 έμολογία	θα κερδίση	φρ.	600000
1 "	"	"	60000
2 έμολογία	"	άνά 20000	40000
6 "	"	"	6000
12 "	"	"	3000
28 "	"	"	1000
750 "	"	"	400
800			1,109,900

Έκ τών κερών ο Διευθνή 'Ελεγχος της
Τουρκίας κληρώνει 58τά εκατόν, ήτοι ο κερ-
δίζων τας 600 χιλιάδας φράγκα θα λάβη
χρυσά φράγκα 348,000 ή περί τας άρα-
μάς 549,840 και αούτο καθέτης διά τή μι-
κρότερα κέρθη.

Τμήν έκάστης έμολογίας ίσχυούσης μέ-
χρις έτους κληρωθής, τή θραύτερον μέχρι
του 1974 ότε πάσαι οι εις κυκλοφορίαν άρ-
ισμύμεναι έμολογία έσκαλονται να είνε ή
εσκαλημένη διά κλήρων άρ. 200 της τρί-
της κατηγορίας ήτις είνε ή καλλίτερα.

Τμήν ένός αριθμού έμολογίας κατατεθει-
μένης εις τήν Τράπεζαν 'Αθηνών ή εις τήν
Ελληνικήν Τράπεζαν Κρητί Λυωναι και έ-
χύνοντες μόνον διά τήν ανώτερον κλήρωσιν
της 19 'Ιουλίου άρ. 3 ή φρ. 1,90. Οι 10
αριθμοί άρ. 27 και οι 20 αριθμοί άρ. 50
τή προσήγη των ταχυδρομικών τελών
διά τήν έξ 'Αθηνών άποστολήν εις τας ά-
παρχάς και τή έξωτερικόν.

Έννοείται ότι άπαράνομα έπιμόν
τινα και κερδιστήν εύως θα κρατηθώ από
την κερδιστήν ή άξία της έμολογίας άρ.
200 ή και κατέ πλέον άν έν τώ μεταξύ
έπληθύνι υπερτίμησις της έμολογίας και θα
λάβη τήν ύπόλοιπον τού κέρδους έκ τού γρα-
φείου μας επί άραιστίς μικράς προμήθειας
διά τήν προέβελψιν.

Όκτώ ήμέρας μετά τήν κλήρωσιν άπο-
στέλλεται έκ τού γραφείου μας και δωρεάν
έπίσημος κατάλογος τών κερδισάντων αριθ-
μών εις πάντα ενδιαφερόμενον.

Ο κ. Περικλής Μακρής παρακαλείται
να μάς κάμη γνωστόν τόν τόπον της δια-
μονής του.

(Η Διευθνή της Λαχειολογικής 'Εφη-
μερίδος ή 'Υψηλή της Αγίου Κωνσταντίνου
αριθ. 36.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Είδοποιώ τούς πολυκληθείς πελάτας μου
ότι τού από πολλών έτών έν τή έξή Κα-
πικαρέας αριθ. 13 Κρητολαστούν πρώην
Παύλου Καρανίου μετέφερα έκ της έξο-
δής 'Αθηνών αριθ. 65 έναντι 'Αγίας Κυριακής.

Ένός τού Καταστήματος θέλουσιν εύρίσκει
οι κ. κ. καλάνι Λαμπάδης Βαπτίστου,
Λαμπάδης Γάμων, Στέφανο Γάμων, Κη-
ρην γνήσιον της μελίσσης, περιποίησιν, εί-
ληνίσαι και τιμάς έκτός αναγνωρισμού.

Πώλησις γυναικείων και ανδρικών.
Διευτρώ πρέβιος
Π. Τ. Καρανίου

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΣΥΓΓΙΛΙΑΚΩΝ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΓΙΑΒΟΠΟΥΔΟΥ
Από δεκαπενταετίας ειδικού ιατρού
των τοιούτων νοσημάτων

Ιδιαίτερα αιδουσα διά τας κυρίας.
Δέχεται καθ' ήλην τήν ήμέραν.
Τό άσπράς 8-9.
58-Οδός 'Αθηνών-58
Παραπλεύρας 'Αγίας Κυριακής

ΑΓΓΛΙΚΗ ΟΙΚΙΑΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ SANDOW
Διά παλούς, νέας, νέους, κυρίας
κυρίους και άθλητάς

Πας τις γυναική ή έξ ίσας πέρας πόσον με-
τά μακρόν ποσόν διαγερταί ή δρενίς,
δυσκολεύεται ή πέψις και όποιον εύδραστον
αδύνημα εύδραστον και ψυχικήν εύδραστον
μας καταλαμβάνει. Τών αγαθών τούτων η-
γή είνε ή κίνησις, ήτις έκασπαλίζει τήν κα-
λήν διαταγήν των φυσιολογικών λειτουργ-
γιών τού οργανισμού: έάν δ' έπικρατή αούτη
κανονικώς και μεθοδικώς έρ' έλου τού
μυικού ήμων συστήματος, έκτός της ύγείας
άποκτάται άσφαλώς και ή εύρωστιά και ή
δραστηριότης των μελών και τού σώματος ή
κομψότης.

Διά τού παρόντος έπιστημονικού γυμνα-
στικού όργάνου έπιτυγχάνεται τ' άποτελέσμα-
τα ταύτα εις αούτ' άνωματόν ποσόν.

Τό γνωστόν διά τή κινηματογράφησιν ε-
κασπασμένη Ρότσίλντ, παρέχει έκαστον άντι-
δραχ. 40 και άποστέλλει παντού ταύτα έλεύ-
θερα ταχυδρομ. έξδωκ.

ΤΟΝΩΤΙΚΟΘΡΕΠΤΙΚΟΣ ΟΙΝΟΣ

"Η ΖΩΓ'ΝΗ.."

ΝΕΑ ΙΑΜΑΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΘΡΕΠΤΙΚΗ ΣΚΕΥΑΣΙΑ
Έξ ένου, σιδήρου (έκ φυτικής
ουσίας) Κάλιας, καλίου και
Κολά

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΥΠΟ ΙΩ. ΜΟΣΧΟΒΙΤΟΥ

Η ιαματική και θρεπτική αούτη σκευα-
σία τού κ. Μοσχόβιτου συνιστάται εις τούς
άναρρώνοντες, τούς εις πνευματικές και
σωματικές εργασίας συντόνας ύποκαταλόμε-
νους. Ένδεδειγμένη δέ κατά κλειστά
παθήσεων και νέων και ήδη νευρα-
σθένειων, χλωρίσματος, άναμίας, δυσπε-
ψίας, χρονίας διαρροίας, άνικανότητος,
σπερματορροίας, όνειρώσεως, ένορμίας, κατά
των παθήσεων της καρδιάς, των διατείνον-
των, έκτικων και μισανθρωπικών πυρετών κλπ.

Έν 'Αθηνάς 47 έδης 'Αθηνάς. Έν
Πειραιέτις πού τή φαρμακοποιή κ.
Ριζιώτη και έν Βόλφ παρα τή κ. Σφό-
ρη και Σε.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ 17 ΕΤΩΝ

ΥΓΡΟΝ ΑΝΤΙΒΛΕΝΟΡΡΟΙΑΚΟΝ

ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΔΙΔ. ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Διά τού θαυματουργού τούτου φαρμάκου
(περιέχοντος ως δρώσαν συστατικά τας έν-
δεις φυτορρηγύρας και μολύβδου έν συνδυα-
σμώ μετ' στυπτικών βαμμάτων και μικρών
ποσότητων ναρκεωτικών έκχυλισμάτων) θε-
ραπείαται άνω ύπορροής ή οξεία και ή
χρονική βλεννόρροια ανδρών και γυναι-
κών και ή λευκορροία.

Έπιτυχία 100 επί τούς 100
— Άλάνυστον προσφατικόν κατά της
βλεννορροίας.

Ειδικός ιατρός δέχεται δωρεάν έν τή
φαρμακεία τούς πάσχοντες.

Η φιάλη άραχ. 6,50, εις τας έπαρχίας
άποστέλλεται άντι δραχ. 7 και ει